

Bruksela, dnia 30 maja 2011 r.

KANCELARIA SENATU

Przedstawiciel Kancelarii Senatu
przy Unii Europejskiej

Sprawozdanie nr 43/2011

Sprawozdanie z posiedzeń komisji PE w kwietniu 2011 r.

W poniższym sprawozdaniu przedstawione zostały opisy debat z posiedzeń następujących komisji PE:

1. Komisja Spraw Konstytucyjnych

- Przyjęcie sprawozdania nt. reformy systemu wyborczego do PE
- Rozwój sytuacji w COSAC
- Raport Carlo Casiniego ws. utworzenia wspólnego rejestru lobbystów/rejestru transparentności PE i KE
- Reforma konstytucyjna na Węgrzech
- Debata nt. opinii PE ws. budżetu 2012

2. Komisja Handlu Międzynarodowego

- Wymiana poglądów z komisarzem ds. handlu Karem De Guchtem w sprawie programu prac Komisji Europejskiej na lata 2011 i 2012,
- Nowa polityka handlowa dla Europy w ramach strategii EUROPE 2020

3. Komisja Przemysłu, Badań Naukowych i Energii

- Postępowanie z wypalonym paliwem jądrowym i odpadami promieniotwórczymi

4. Komisja Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Praw Człowieka

- Powiązana polityka ESDZ i przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości: rola SITCEN (wspólnego Centrum Sytuacyjnego Unii Europejskiej)
- Całościowe podejście do kwestii ochrony danych osobowych w Unii Europejskiej
- Unijna polityka przeciwdziałania terroryzmowi: najważniejsze osiągnięcia i nadchodzące wyzwania
- Wdrażanie przez Europol umowy w sprawie programu śledzenia środków finansowych należących do terrorystów - sprawozdanie wspólnego organu nadzorczego z pierwszej inspekcji
- Wspieranie swobodnego przepływu pracowników w Unii Europejskiej

5. **Komisja Rozwoju**
 - Wymiana poglądów z Billem Gatesem
6. **Komisja Rolnictwa i Rozwoju Wsi**
 - Wymiana poglądów Janezem Potocnikiem, członkiem Komisji odpowiedzialnym za środowisko
 - Wymiana poglądów z Johnem Dallim, członkiem Komisji odpowiedzialnym za politykę zdrowia i ochrony konsumentów, na temat programu prac w 2012 r.
 - Przedstawienie konkluzji węgierskiej Prezydencji nt. WPR do 2020r. przez węgierskiego ministra rolnictwa, Sándor Fazekas.
7. **Komisja Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności**
 - Strategia tematyczna w sprawie zapobiegania powstawaniu odpadów i ich recyklingu
 - Wymiana poglądów z Güntherem Oettingerem, członkiem Komisji odpowiedzialnym za energię
 - Zmiana dyrektywy 2001/18/WE w zakresie umożliwienia państwom członkowskim ograniczenia lub zakazania uprawy organizmów zmodyfikowanych genetycznie na swoim terytorium
 - Przekazywanie konsumentom informacji na temat żywności
8. **Komisja Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów**
 - Wymiana poglądów z komisarzem Michelelem Barnierem, komisarzem odpowiedzialnym za rynek wewnętrzny i usługi
9. **Komisja Ekonomiczna i Spraw Monetarnych**
 - Zmiana dyrektywy 97/9/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie systemu rekompensat dla inwestorów
 - Pakiet sześciu przepisów dotyczących zarządzania gospodarką
10. **Komisja Spraw Prawnych**
 - Środki tymczasowe dotyczące zamrażania i ujawniania aktywów dłużników w sprawach transgranicznych
11. **Wspólne Posiedzenie Parlamentarne posłów PE, deputowanych parlamentów narodowych państw UE i bałkańskich parlamentarzystów w sprawie przyszłości Zachodnich Bałkanów**

1. Komisja Spraw Konstytucyjnych

- **Przyjęcie przez Komisję ds. konstytucyjnych AFCO sprawozdania nt. reformy systemu wyborczego do PE.**

W dniu 19.04 br. Komisja Spraw Konstytucyjnych poparła projekt sprawozdania autorstwa posła **Andrew Duffa** (ALDE, Wielka Brytania), zawierającego propozycję reformy prawa wyborczego w tym wprowadzenia eurolisty w wyborach do Parlamentu Europejskiego. Propozycja Duffa zakłada wprowadzenie do PE dodatkowych 25 eurodeputowanych (zwiększenie liczby miejsc w PE z 751 do 776), którzy nie byłiby wybierani w ramach wyborów krajowych, ale z jednej, wspólnej dla całej UE tzw. eurolisty - z jednego okręgu wyborczego obejmującego całe terytorium Unii Europejskiej. Kandydatów zgłaszałyby partie europejskie. Na euroliscie musieliby się znaleźć kandydaci reprezentujący co najmniej 1/3 krajów UE.

Projekt przewiduje, że każdy wyborca będzie uprawniony do oddania jednego głosu na listę ogólnoeuropejską poza głosem oddanym na listę krajową lub regionalną. Głosowanie w okręgu wyborczym UE będzie zgodne z głosowaniem preferencyjnym za pośrednictwem systemu list półotwartych (głosowanie na partie lub poszczególnych kandydatów). Miejsca miałyby być przydzielane zgodnie z metodą tzw. Sainte-Laguë.

Jednym z celów pomysłodawcy eurolisty jest przekształcenie partii politycznych na poziomie europejskim w funkcjonujące w pełni organizacje polityczne. Byłby to krok w kierunku demokracji post-narodowej. W opinii posła **Rafała Trzaskowskiego** (EPP, PL) lista taka jest szansą na stworzenie prawdziwie europejskich programów wyborczych. W tym kontekście nieprzypadkowo projekt Duffa przewiduje także przesunięcie daty wyborów europejskich z czerwca na maj, tak, aby PE mógł zacząć działać przed wyborem w lipcu nowego przewodniczącego Komisji Europejskiej i aby – zgodnie z TL – skład Komisji odzwierciedlał wyniki wyborów do PE. Zamysłem bowiem Duffa jest to, choć nie jest to zawarte w projekcie sprawozdania, aby pierwsze osoby z eurolisty były kandydatami na przyszłe stanowiska w KE.

Europosłowie wyrazili w projekcie chęć zrównoważenia składu PE, tak aby zasiadało w nim więcej kobiet i przedstawiciele mniejszości. Parlament chce również by Komisja przygotowała projekt dyrektywy, który ułatwi obywatelom start i głosowanie w wyborach poza krajem ojczystym. Ponadto AFCO proponuje stworzenie na szczeblu UE organu wyborczego, koordynującego przeprowadzenie wyborów z listy ogólnoeuropejskiej oraz weryfikującego ich rezultaty.

Kwestią otwartą pozostaje wybór formuły matematycznej dystrybucji miejsc w PE pomiędzy państwami członkowskimi. Komisja Spraw Konstytucyjnych opowiada się za generalną reformą podziału miejsc w PE. Propozycję konkretnego wzoru opracowali już na prośbę PE matematycy z państw Unii (Kompromis z Cambridge). Nie został on jednak włączony do projektu sprawozdania Duffa na tym etapie ze względu na brak kompromisu w tej kwestii pomiędzy posłami różnych frakcji.

Głosowanie nad sprawozdaniem odbędzie się na czerwcowej sesji plenarnej PE. Zgodnie z planem Duffa nowe uregulowania miałyby wejść w życie przed wyborami w 2014 r. Projekt przewiduje jednak wprowadzenie zmian w zapisach traktatowych.

Więcej w sprawozdaniu na stronie Senatu:

<http://www.senat.gov.pl/k7/ue/inne/2011/036.pdf>

W przypadku przyjęcia raportu nt. reformy systemu wyborczego do PE Parlament rozpocznie negocjacje z Przewodniczącym Rady Europejskiej - Polska musi brać pod uwagę możliwość zwołania Konferencji Międzyrządowej (IGC) podczas polskiej prezydencji.

- **Dyskusja nt. sytuacji w COSAC**

Na posiedzeniu komisji w dniu 18 kwietnia 2011r. **Miguel Ángel Martínez Martínez** (S&D, Hiszpania), wiceprzewodniczący PE i członek delegacji PE do COSAC, zrelacjonował przebieg Konferencji Przewodniczących Parlamentów Państw Członkowskich UE, która się odbyła w dniach 4-5 marca 2011r. w Brukseli. Poinformował, że dominującym tematem był parlamentarna kontrola polityki bezpieczeństwa i obrony, chociaż poruszane były również sprawy Europolu i

Eurojust. Po konferencji w Parlamencie Europejskim odbyły się trzy spotkania z przewodniczącym Buzkiem, podczas których dyskutowano jej wynik, który powinien wszystkich skłonić do refleksji pod kątem planowanego w dniach 29-31 maja 2011r. spotkania COSAC w Budapeszcie w trakcie, którego dyskutowane będą m.in. kwestie zmian w regulaminie. Martínez Martínez stwierdził, że podczas konferencji doszło do konfrontacji między parlamentem belgijskim, wspieranym do pewnego stopnia przez Włochów i Bundestag, a pozostałymi parlamentami, co sprawiło, że atmosfera była napięta i nieprzyjemna. Przedmiotem sporu była kwestia wielkości reprezentacji delegacji Parlamentu Europejskiego w mającej być powołanej konferencji zajmującej się nadzorem nad Wspólną Polityką Bezpieczeństwa i Obrony. Poinformował, że podczas wstępnych rozmów z prezydentką belgijską KPP, optował za tym, aby PE posiadał 40% miejsc w przyszłej konferencji. W drodze uzgodnień strona belgijska zaproponowała, aby PE miał jedną trzecią miejsc, natomiast parlamenty narodowe dwie trzecie, co ostatecznie zostało poparte przez grupy polityczne. Z uwagi na to, że reakcje parlamentów narodowych były negatywne, strona belgijska wypracowała propozycję kompromisową zgodnie, z którą delegacja PE miałaby mieć 25% -owy udział w przyszłej konferencji. Podczas spotkania wywiązała się koalicja parlamentów otwarcie wrogich PE. Większość była zdania, że status PE ma być zredukowany do statusu parlamentu zwykłego państwa członkowskiego UE, a przyszła konferencja ma być „wehikułem nie na 2, lecz na 28 kołach”. Stwierdził, że tak postawionej tezy nie da się obronić w świetle Traktatu Lizbońskiego, w którego artykułach 9 i 10 wyraźnie mówi się o dwóch interlokutorach: parlamentach narodowych z jednej oraz Parlamencie Europejskim z drugiej strony. Dodał, że parlamenty narodowe w czasie konferencji koncentrowały się na artykule 10, natomiast pomijały artykuł 9. Przewodniczący Buzek powiedział, że Parlament Europejski jest w stanie zaakceptować propozycję kompromisową, która daje PE 27 miejsc, a parlamentom narodowym łącznie 108 miejsc, czyli po 4 miejsca każdemu państwu. Martínez Martínez wyraził zdziwienie, że propozycja ta została przyjęta z sarkazmem, a większość przedstawicieli parlamentów narodowych nie chciała się na nią zgodzić postulując przyznanie każdemu państwu 6 miejsc, co dawałoby parlamentom narodowym łącznie 162 miejsc, a PE zaledwie 6 miejsc. Mimo że strona belgijska walczyła do ostatniej chwili o przyjęcie propozycji kompromisowej to nie została ona przyjęta. Następnie debatowano nad wyjściem z zaistniałego impasu. Wysunięto szereg propozycji: zwołanie przez polską prezydentkę nadzwyczajnej

konferencji w drugiej części roku, spotkanie przewodniczącego PE i przewodniczącego polskiego parlamentu, prowadzenie uzgodnień w ramach Troiki, powierzenie wypracowania porozumienia sekretarzom generalnym – wszystkie te propozycje zostały odrzucone. Jego zdaniem wiążącym tekstem konferencji są konkluzje w wersji francuskiej, a nie angielskiej. W kwestii współpracy z parlamentami narodowymi w obecnej sytuacji zaproponował, aby uzbroid się w cierpliwość i poczekać na rozwój sytuacji. Ocenil, że dobrze funkcjonujaj formaty JCM i JPM. W tym kontekście poinformowal o spotkaniu z delegacja polskich parlamentarzystow, jakie odbyl podczas ostatniego JPM poswieconego Balkanom Zachodnim. W czasie spotkania z Polakami powiedzial, ze wspolpraca miedzy PE a parlamentami narodowymi nie moze funkcjonowac jak welocyped, ktory ma dwa kola o roznych wymiarach, a rola dwuch interlokutorow – PE i parlamentow narodowych – powinna byc bardziej zrownowazona.

Odnoszac sie do spotkania w Budapeszcie, stwierdzil, ze nie mozna juz zmienic programu i umieścić nowych punktow. Stwierdzil, ze daje sie wyczuc wzrod parlamentow narodowych dazenie do tego, aby COSAC stal sie miejscem dyskusji WPBiO i WPZiB oraz podkreslil, ze taki rozwój wypadkow nie lezy w interesie PE. Zgodnie z art. 10 Traktatu z Lizbony COSAC ma prawo od czasu do czasu zajmowac sie tymi kwestiami, ale nie moze przekształcić sie w mechanizm kontroli obydwuch polityk. Ponadto daje sie wyczuc zamiar parlamentow narodowych, aby COSAC stal sie rowniez platforma dyskusji z PE Europolu i Eurojustu.

Andrew Duff (ALDE, Wielka Brytania) stwierdzil, ze niektore parlamenty nie rozumiejaj logiki sytuacji i nie zdaja sobie sprawy, ze wraz z wejściem w zycie Traktatu z Lizbony wzrosła rola PE. Za negatywne zjawisko uznal zalamanie wspolpracy z parlamentami narodowymi w dziedzinie kontroli WPBiO, ale stwierdzil, ze nalezy poczekać na rozwój sytuacji. Rowniez **György Schöpflin** (EPP, Węgry) zwrócił uwage na to, ze parlamenty narodowe nie zdawaly sobie sprawy, ze po wejściu w zycie TL nastapi redystrybucja wladzy.

Salom Enrique Guerrero (S&D, Hiszpania) stwierdzil, ze stosunki z parlamentami narodowymi pogarszaja sie od 2009r., od kiedy poslowie nie sa parlamentarzystami narodowymi, co nie sprzyja bliskości kontaktow. Innym powodem wzrost znaczenia

antyeuropejskich populistów, czego ostatnim przykładem są wyniki wyborów w Finlandii czy niektóre wypowiedzi włoskich polityków nt. wyjścia z UE. **Roberto Gualtieri** (S&D, Włochy) stwierdził, że PE w żadnym razie nie może zejść w negocjacjach z uzgodnionego pułapu 25% głosów.

- **Raport Carlo Casiniego ws. utworzenia wspólnego rejestru lobbystów/rejestru transparentności PE i KE**

W dn. 19 kwietnia br. Komisja ds. Konstytucyjnych PE przyjęła raport autorstwa przewodniczącego Carlo Casiniego (EPP, Włochy) dotyczący stworzenia wspólnego rejestru lobbystów przez PE i KE. Posłowie zaapelowali również do Rady, aby dołączyła do nowego rejestru. Posłowie domagają się zmiany nazwy rejestru z rejestru lobbystów na rejestr transparentności, co umożliwiłoby udział w nim także organizacjom niekomercyjnym, takim jak kościoły czy think-tanki. PE chce wystąpić do KE z prośbą o ustanowienie obowiązkowego rejestru dla wszystkich unijnych instytucji. Na razie jednak nowy rejestr nie będzie miał formy obligatoryjnej. Lobbyści, w tym Sojusz na rzecz Lobbyingowej Transparentności i Regulacji w zakresie Etyki (ALTER-EU) opowiadają się za obowiązkiem rejestracji, dzięki czemu mieliby dostęp do budynków PE. Przy rejestracji grupa taka musiałaby podać nazwiska wszystkich swych członków i szczegóły dotyczące kwestii, w jakich będą lobbować oraz określić sumę, jaką przeznaczą na działania lobbyingowe. Głosowanie PE w sprawie utworzenia rejestru transparentności zaplanowane jest na maj, tak aby rejestr mógł już funkcjonować od czerwca.

- **Reforma konstytucyjna na Węgrzech**

Sprawozdawca, deputowany frakcji EPP **Jozsef Szajer** (Węgry) rozpoczął debatę od przedstawienia posłom Komisji Spraw Konstytucyjnych najnowszych zmian dotyczących konstytucji na Węgrzech. Mówił o nowościach jakie węgierska ustawa zasadnicza wprowadza w porównaniu z poprzednią. Zauważył także, iż wprowadzenie nowej konstytucji było konieczne jako, że Węgry były jedynym z państw postkomunistycznych które nie miały ustawy zasadniczej stworzonej po zakończeniu komunizmu. Następnie podał, że zmiany konstytucyjne dotyczą m. in. wprowadzenia rozdziału między władzą ustawodawczą i wykonawczą, oraz zasady

wspierającej zrównoważony rozwój demograficzny kraju, co jest nowością w systemie konstytucyjnym na Węgrzech. Mówił też, iż nowa konstytucja wprowadza odpowiedzialność rodzicielską za dzieci oraz mówi o kwestiach ochrony środowiska. Bardzo jasno popiera także bioróżnorodność. Sprawozdawca podkreślał, że nowa ustawa zasadnicza jest bardzo nowoczesnym dokumentem wyraźnie wpierającym prawa obywatelskie które do tej pory nie grały ważnej roli w poprzednich konstytucjach w tym kraju. Podkreślał też, iż odniesienia do nich w obecnej ustawie znajdują się na początku dokumentu podkreślając ich wagę, podczas gdy we wcześniejszych dokumentach zajmowały końcowe miejsce. Mówił także o tym, że ustawa ta opowiada się za uszanowaniem własności prywatnej, co jest elementem przejętym z poprzednich konstytucji oraz z orzeczeń węgierskiego trybunału konstytucyjnego.

W dalszej części debaty posłowie przedstawiali swoje uwagi dotyczące procesu konstytucyjnego na Węgrzech. Porównywano, między innymi, ten proces z przemianami konstytucyjnymi w Hiszpanii i mówiono, iż konieczne jest aby to sami obywatele Węgier zdecydowali czy wprowadzanie zmian i unowocześnianie jest konieczne czy nie. Krytycy mówili, iż problemem jest fakt, że jedynie partia rządząca głosowała nad tą nową ustawą zasadniczą, oraz, że społeczeństwo węgierskie, w związku z brakiem referendum, nie miało szans wypowiedzieć się na jej temat, co byłoby wskazane w sytuacji kiedy wprowadzane zmiany są tak znaczące.

Deputowani z frakcji Liberałów zauważyli, że chodzi o to aby zmiany idące w stronę demokratyzacji konstytucji nie doprowadziły do pogorszenia stosunków między Węgrami a innymi krajami UE. Mówiono, że znajdują się tam elementy które bardzo cieszą posłów w PE, jak np. zapis, iż Węgry będą przyczyniać się do promowania celów integracji europejskiej, jednak istnieje też wiele elementów które powinny być zmienione.

Przedstawiciele partii Zielonych stwierdzili, iż generalnie ważne jest, aby komisja AFCO zajmowała się konstytucjami państw członkowskich UE. Zauważono, że istotnym jest aby jej członkowie mogli stwierdzić czy te konstytucje zbliżają się do nowoczesnego procesu konstytucyjnego. Wyrażono więc zadowolenie z tego jak wiele Węgry zrobiły w tej kwestii oraz z tego, że tak szybko po wprowadzeniu zmian

konstytucyjnych w tym kraju komisja AFCO może wysłuchać szczegółów na ten temat oraz przeprowadzić debatę w tej kwestii. Deputowani zauważyli jednak, że problematyczny jest fakt, iż konstytucja węgierska została utworzona w nowej formie jedynie przez partię rządzącą, jako, że podkreślano, iż rządy są wybierane przez obywateli aby działać jedynie przez jakiś czas, więc nie można w procesie konstytucyjnym brać pod uwagę tylko jednej orientacji politycznej. Zamiast tego podkreślano, iż zmiany konstytucyjne powinny być wynikiem konsensusu społecznego aby działać ponadczasowo, więc wszyscy powinni zostać ujęci w tym procesie konstytucyjnym. Stwierdzono, że społeczeństwo powinno mieć możliwość wypowiedzenia się na temat zmian jako suweren posiadający ostatni głos w kwestii zmian konstytucyjnych, tak aby jego wola została wzięta pod uwagę. Krytycy zaznaczali też, iż nowa konstytucja nie przestrzega w pełni praw do zakładania związków zawodowych, oraz nie uwzględnia w wystarczającym stopniu praw mniejszości etnicznych czy religijnych w tym kraju.

Sprawozdawca odniósł się do powyższych wypowiedzi posłów stwierdzając, że nowa ustawa zasadnicza jest jedynie przejściowym rozwiązaniem, jako, że konieczne było wprowadzenie zmian w związku z faktem, że Węgry jako jedyny kraj postkomunistyczny nie posiadały takiej nowoczesnej ustawy zasadniczej. Odniósł się następnie do kwestii dyskryminacji i stwierdził, iż ta jest wyraźnie w konstytucji zabroniona, jako, że Węgry są krajem demokratycznym opowiadającym się przeciwko wszelkim jej formom. W kwestii praw socjalnych podkreślił, że nic się w tej sferze nie zmieniło, również w porównaniu ze starą konstytucją tego kraju, przypominając, że np. prawo do strajku jest zagwarantowane, jak również, że istnieje zapis mówiący o tym, że państwo stara się zagwarantować warunki rozwoju dla wszystkich obywateli, tak aby mogli oni wykonywać swoją pracę.

- **Budżet 2012**

Debatę na temat opinii PE w sprawie projektu budżetu na rok 2012 rozpoczął minister finansów Włoch, G. Tremonti który mówił o kryzysach w ostatnich latach: gospodarczym, finansowym oraz ostatnio także jądrowym, którymi należy mądrze zarządzać. Zauważył następnie, że ważną sprawą jest obecnie w Europie problem

braku nadzoru finansów prywatnych, a nie tylko publicznych. W kwestii ostatnich wydarzeń odnośnie kryzysu jądrowego stwierdził, iż konieczna jest zmiana finansowania i inwestowania w energię jądrową w Europie.

Podczas debaty deputowani frakcji EPP stwierdzili, iż ważne jest aby działanie na rzecz integracji w UE miało miejsce także w sytuacji stresowej jaką jest kryzys. W kwestii polityki energetycznej UE apelowano aby zwrócić uwagę na dyskusje w tej dziedzinie toczące się w poszczególnych krajach członkowskich. Mówiono też o kwestii zmian klimatycznych oraz powiązań między energią jądrową i kwestią biopaliw. Posłowie apelowali także, aby zastanowić się nad nastrojami i obawami obywateli UE. Zaznaczano, iż w obecnej sytuacji kraje UE muszą być gotowe na przyjęcie uchodźców gospodarczych lub osób które potrzebują pomocy jako, że uciekają ze swoich krajów przed wojną. Posłowie zauważyli jednak, iż ważne jest prowadzenie debaty i zwrócenie uwagi na to jakie są obciążenia w poszczególnych krajach aby uniknąć sytuacji w której wszyscy ci uchodźcy wysyłani są nierównomiernie jedynie do kilku państw UE.

Posłowie grupy S&D stwierdzili, iż traktat lizboński ma zapisaną zasadę solidarności na której powinna zostać oparta współpraca między państwami członkowskimi. Zauważono także, odnosząc się do wypowiedzi ministra w kwestii obecnych kryzysów, iż traktat oferuje środki zwyczajne jak i nadzwyczajne, więc możliwe jest wdrożenie pakietu zarządzania w czasie kryzysu. Deputowani odnieśli się do traktatu lizbońskiego zauważając, iż ten pozwala na wprowadzenie elementu solidarności w realizacji polityk wspólnotowych, np. w kwestii zarządzania polityką imigracyjną.

Przedstawiciele grupy ALDE zauważyli, iż obecnie Unia znajduje się w punkcie zwrotnym i musi zdecydować czy pójdzie kierunku nacjonalizmu czy federalizmu. Zauważono, iż brakuje w UE także zaufania-wiele osób nie ufa traktatowi lizbońskiemu oraz sobie nawzajem, więc zaistniał kryzys widoczny szczególnie w krajowych systemach politycznych, jako, że krajowe partie polityczne nie są w stanie utrzymać integracji w sposób sprawny. Przedstawiciele grupy liberałów zauważyli, iż do końca obecnej kadencji PE powinien zostać stworzony szeroki pakiet kolejnych propozycji zmian konstytucyjnych które jednak będą wymagać wzmocnienia filaru gospodarczego oraz elastycznego podejścia aby te zmiany mogły się dokonać. Na

koniec zauważono, że obecnie paralizujące jest to, że jeśli wizja traktatu ma zostać zmieniona, wymaga to zmiany i ratyfikacji we wszystkich państwach członkowskich, więc konieczne jest wprowadzenie zmian uelastyczniających system.

Posłowie z grupy Zielonych poddali pomysł utworzenia konwentu który zastanowi się nad tym w którą stronę ma rozwijać się Unia. Odnosząc się do kwestii elektrowni jądrowych zauważyli, że znaczące koszty łączą się zarówno z odejściem od nich, jak i z kontynuacją ich działania. Stwierdzili także, iż polityka to także porozumienie społeczne z przyszłymi pokoleniami więc należy wprowadzić rozwiązania które umożliwią przyszłym pokoleniom otrzymanie odpowiednio zdrowego środowiska. Konieczne jest więc wspólne wypracowanie stanowiska w tej kwestii zarówno między zwolennikami, jak i krytykami energii jądrowej.

Deputowani frakcji S&D zgodzili się z twierdzeniem, iż UE będzie miała szanse rozwoju tylko w sytuacji kiedy będzie unią socjalną, odpowiadającą na obecne wyzwania. Stwierdzili więc, iż obecnie należy skupić się na działaniu wspólnotowym. Podkreślano, iż UE musi działać przyszłościowo, od tego zależy czy będzie w stanie stać się rzeczywistą unią socjalną czy też zostanie unią tylko monetarną. Zauważono, iż aby tak się stało, oraz aby urzeczywistnić plan założycieli UE o utworzeniu stanów zjednoczonych Europy potrzeba jest szczerości w podejściu między instytucjami unijnymi. Konieczne jest też, aby Rada UE zrozumiała, że PE, jako bezpośredni reprezentant narodów ma prawo do podejmowania decyzji w ważnych sektorach Unii.

2. Komisja Handlu Międzynarodowego

W dniu 12 kwietnia 2011r. Komisja spotkała się z Komisarzem ds. handlu **Karelem de Guchtem**. Stwierdził on, że zamiarem Komisji jest takie kształtowanie polityki handlowej, aby wspomóc główny cel UE, czyli tworzenie nowych miejsc pracy i promowanie wzrostu gospodarczego. Można się do tego przyczynić poprzez zawarcie szeregu umów handlowych i pogłębianie kontaktów handlowych z głównymi partnerami UE, czyli USA, Chinami, Rosją oraz Japonią. Jeśli chodzi o kontakty dwustronne, najbardziej zaawansowane są negocjacje z Indiami, których zakończenie planowane jest przed sezonem letnim. UE pragnie również zintensyfikować kontakty z krajami ASEAN, tym bardziej, że również USA starają się zdobyć dostęp do tego

rynku na preferencyjnych warunkach w ramach Partnerstwa Transpacyficznego; porozumienie o wolnym handlu z Singapurem powinno zostać zawarte do końca tego roku a z Malezją w ciągu dwóch lat. Ważnym regionem jest Ameryka Łacińska, a Parlament będzie miał okazję się wypowiedzieć na jesieni ws. porozumień o wolnym handlu z Kolumbii i Peru. Negocjacje z krajami Mercosuru koncentrują się obecnie na wymaganiach sanitarnych, konkurencji, usługach i zamówieniach rządowych, ale największe problemy dotyczą rolnictwa. UE pragnie do końca roku podpisać porozumienie z Kanadą, chociaż wynik kanadyjskich wyborów parlamentarnych w dniu 22 maja br. może to skomplikować. Jeśli chodzi o USA, to najnowszym efektem kontaktów w formule Transatlantyckiej Rady Ekonomicznej (*EU-USA - Transatlantic Economic Council*) jest uzgodnienie kilka dni temu zasad handlu technologiami informacyjno-telekomunikacyjnymi. De Gucht poinformował, że UE nie widzi postępu w negocjacjach ws. Rundy z Doha z Chinami. W przypadku Japonii to zgodnie z konkluzjami ostatniej Rady Europejskiej potrzebne jest zwołanie kolejnego szczytu EU-Japonia, na którym należy poruszyć kwestie zacieśnienia współpracy i zniesienia przez Japonię barier pozataryfowych w handlu. Komisarz poinformował, że działania polityki handlowej będą skierowane na osiągnięcie wzajemności, a służyć temu będzie nowy instrument opracowywany wspólnie z komisarzem Barnierem, zapewniający równy dostęp przedsiębiorstw europejskich do rynku zamówień publicznych krajów partnerskich. Mówiąc o planach legislacyjnych de Gucht zapowiedział publikację do końca roku komunikatu nt. handlu i rozwoju oraz przedstawienie w maju br. zaktualizowanego Ogólnego Systemu Preferencji. Wyraził również nadzieję na podpisanie ACTA (Umowy handlowej dotyczącej zwalczania obrotu towarami podrobionymi).

* * *

Komisja zajmowała się projektem sprawozdania autorstwa **Daniela Caspary** (EPP, Niemcy) ws. sprawie nowej polityki handlowej dla Europy w ramach strategii "Europa 2020". Zwraca się w nim uwagę na wyzwania stojące przed UE w kontekście zmniejszającego się udziału UE w światowym PKB, które przekładają się na sytuację na rynku pracy, gdyż według szacunków Komisji Europejskiej 18% siły roboczej w Unii, czyli 36 milionów miejsc pracy zależy od bilansu handlowego UE. Zdaniem Komisji nowoczesna polityka handlowa powinna uwzględniać inne dziedziny polityki takie jak m.in: prawa człowieka, normy pracy MOP, społeczną odpowiedzialność biznesu, politykę środowiskową, zmiany klimatyczne, politykę rozwojową, politykę

sąsiedztwa. Apeluje o dalszy dialog mający na celu usuwanie barier taryfowych w kontaktach ze Stanami Zjednoczonymi, Chinami i Rosją oraz podkreśla wagę dialogu w formacie Transatlantyckiej Rady Gospodarczej, który powinien doprowadzić do dalszego zacieśnienia stosunków gospodarczych między UE a USA. Zwraca jednak uwagę, że UE ze swoją bardzo otwartą gospodarką jest narażona na nieuczciwe praktyki handlowe ze strony mniej otwartych systemów gospodarczych.

3. Komisja Przemysłu, Badań Naukowych i Energii

Na posiedzeniu w dniu 11 kwietnia 2011r. Komisja rozpatrywała projekt sprawozdania ws. dyrektywy Rady ws. postępowania z wypalonym paliwem jądrowym i odpadami promieniotwórczymi autorstwa **Romany Jordan Cizelj** (EPP, Słowenia). W UE obecnie powstaje rocznie ok. 40 tys. metrów sześciennych odpadów promieniotwórczych, spośród których 10% stanowią odpady wysoko aktywne o długim okresie rozpadu. Dyrektywa wprowadza wymóg wprowadzenia przez państwa członkowskie nowych ram prawnych dotyczących postępowania z odpadami promieniotwórczymi i zużytym paliwem jądrowym nakładając na państwa członkowskie obowiązek składowania odpadów na swoim terytorium, ale dopuszcza również zawieranie porozumień między państwami członkowskimi. Dyrektywa przewiduje również powołanie organu regulacyjnego, posiadającego kompetencje w postępowaniu z wypalonym paliwem jądrowym i odpadami promieniotwórczymi, który powinien być funkcjonalnie oddzielony od innych organów zaangażowanych w wykorzystywanie energii jądrowej i produkcję energii elektrycznej. Zgodnie z Dyrektywą bezpośrednia odpowiedzialność za bezpieczeństwo powinna spoczywać na posiadaczu zezwolenia, którego wydanie powinno być uzależnione od przeprowadzenia analizy bezpieczeństwa. Państwa członkowskie powinny w ramach krajowych ram prawnych prowadzić rejestr wszelkiego wypalonego paliwa jądrowego i odpadów promieniotwórczych, w którym należy wyraźnie określić lokalizację i ilość materiałów, jak również poziom zagrożenia. Informacje te powinny być przekazywane do Komisji Europejskiej. **Romana Jordan Cizelj** w swoim sprawozdaniu odnosi się do finansowania strategii ewentualnej likwidacji składowisk. Uważa, że koncepcje i rozwiązania techniczne dotyczące składowanie wypalonego paliwa jądrowego i należy przewidywać z należyтым uwzględnieniem

zasady *odwracalności*. Stosowane w składowaniu odpadów rozwiązania technologiczne powinny przewidywać możliwy dostęp do nich w przyszłości, gdy postęp technologiczny umożliwi ich recykling. Zdaniem sprawozdawczyni zastosowanie tej zasady przyczyniłoby się do zwiększenia społecznej akceptacji składowania odpadów.

4. Komisja Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Praw Człowieka

W dniu 11 kwietnia 2011r. odbyło się wspólne posiedzenie Komisji wraz z członkami komisji AFET i SEDE nt. roli Wspólnego Centrum Sytuacyjnego w Europejskiej Polityce Bezpieczeństwa i Obrony. Wspólne Centrum Sytuacyjne jest jednostką działającą w ramach ESDZ i podlegającą WPUE ds. WPZiB, do której kompetencji należy zbieranie informacji nt. obecnych i potencjalnych sytuacji kryzysowych. Zatrudnia obecnie około 100 osób, z czego 70 % jest oddelegowanych do pracy ze służb wywiadowczych państw członkowskich, a reszta to urzędnicy UE. Centrum posiada trzy sekcje: operacyjną, analityczną oraz komunikacyjno-konsularną. Sekcja operacyjna zajmuje się bieżącym monitorowaniem kryzysów i zagrożeń związanych z terroryzmem, rozprzestrzenieniem broni masowego zniszczenia i przekazywaniem informacji do ESDZ oraz placówek dyplomatycznych państw członkowskich w Brukseli. Dyrektor Centrum, **Ilkka Salmi**, poinformował, że w ostatnich tygodniach uwaga Centrum skupiała się na wydarzeniach w Afryce Północnej i Bliskim Wschodzie, co doprowadziło do wysłania dwóch specjalistów do Benghazi w Libii w kwietniu br. Jego zdaniem Centrum różni się od służb wywiadowczych państw członkowskich, gdyż zajmuje się raczej zagrożeniami strategicznymi, a nie informacjami operacyjnymi nt. poszczególnych osób czy zagrożeń terrorystycznych. Odnosząc się do źródeł informacji stwierdził, że Centrum otrzymuje je z misji UE, jak również ze służb państw członkowskich UE, Norwegii, Szwajcarii, departamentu wywiadowczego Sztabu Wojskowego UE w Brukseli, Centrum Satelitarnego EU w Hiszpanii, agencji Frontex w Warszawie oraz Europolu w Hadze. Salmi stwierdził, że nawet w dalszej perspektywie nie wyobraża sobie, aby Centrum stało się europejską agencją wywiadowczą. Również Pierre Vimont, sekretarz generalny ESDZ, uznał, że tworzenie europejskiej agencji wywiadowczej nie zwiększyłoby bezpieczeństwa na poziomie europejskim, gdyż doszłoby do dublowania zadań i marnowania środków. Salmi i Vimont stwierdzili, że nie ma potrzeby parlamentarnej

kontroli Centrum Sytuacyjnego z uwagi na to, że szczegółowej kontroli podlega już ESDZ, a Centrum nie prowadzi własnych operacji.

Komisja debatowała nad komunikatem Komisji Europejskiej nt. „Całościowe podejście do kwestii ochrony danych osobowych w Unii Europejskiej”. Podejmuje on wyzwania związane z ochroną danych w piętnaście lat po przyjęciu dyrektywy, której celem z jednej strony była ochrona praw podstawowych, a z drugiej umożliwienie wolnego przepływu danych osobowych. Obecnie globalny postęp technologiczny i cywilizacyjny doprowadził do głębokich przemian, przynosząc wyzwania związane m.in. z ochroną danych udostępnianych przez użytkowników w portalach społecznościowych czy przetwarzaniem danych w chmurze informatycznej (*cloud computing*)¹. Mając to na uwadze Komisja Europejska przedstawi w 2011r. przepisy mające na celu zmianę ram prawnych ochrony danych i wzmocnienie stanowiska UE. Poszczególne działania Komisji obejmą m.in. wprowadzenie szczególnych obowiązków dla administratorów sieci, w tym w odniesieniu do danych dot. dzieci, czy opracowanie formularzy „oświadczenie o prawie do prywatności”. Komisja Europejska ponadto będzie dążyć do wprowadzenia przepisów mających na celu minimalizację udostępnianych danych, jak również wprowadzenie „prawa do bycia zapomnianym” tzn. prawa osób fizycznych usunięcia swoich danych, gdy dana osoba cofa zgodę. Niektóre kategorie danych np. genetyczne powinny być uznane za szczególnie chronione. Komisja w sprawozdaniu autorstwa **Axela Vossa** (EPP, Niemcy), będącym projektem rezolucji Parlamentu Europejskiego, podkreśla konieczność rozszerzenia stosowania ogólnych przepisów o ochronie danych na obszar współpracy policyjnej i wymiarów sprawiedliwości oraz podkreśla wagę minimalizacji dostępnych danych i „prawa do bycia zapomnianym”. Zwraca uwagę, że ochronie danych osobowych sprzyjałoby wprowadzenie w środowisku informatycznym i internetowym, często już w stadium projektowania programów dwóch elementów: prywatność od samego początku (*privacy by design*) i prywatność jako opcja domyślna (*privacy by default*).

Komisja dyskutowała nad Komunikatem Komisji Europejskiej: „Unijna polityka przeciwdziałania terroryzmowi: najważniejsze osiągnięcia i nadchodzące wyzwania”. W sprawozdaniu autorstwa **Sophii In't Veld** (ALDE, Holandia) będącym projektem rezolucji Parlamentu Europejskiego, Komisja podkreśla wąski zakres Komunikatu, który się ogranicza do oceny wdrożenia uzgodnionych środków politycznych, a nie skutków takich jak zwiększenie bezpieczeństwa, koszty czy wpływ na wolności obywatelskie. Zdaniem sprawozdawczymi unijne strategie mające na celu przeciwdziałanie terroryzmowi nie są spójne i nie mają wyraźnego celu, można je natomiast opisać jako doraźne środki będące reakcją na konkretne wydarzenia. Co więcej, strategie te są odbiciem strategii amerykańskich. Komisja podkreśla, że u podstaw kompleksowej unijnej strategii przeciwdziałania terroryzmowi musi leżeć ocena realizowanych od dziesięciu lat strategii politycznych, która powinna zostać przeprowadzona przez panel niezależnych ekspertów. Ocena ta powinna ukazać analizę nakładów na politykę przeciwdziałania terroryzmowi i jej wyniki oraz prezentować fakty dotyczące działalności terrorystycznej i antyterrorystycznej. Powinna również ocenić wpływ strategii politycznych państw członkowskich i państw trzecich na wolności obywatelskie i wskazać sfery, gdzie należy zwiększyć uprawnienia egzekwowania praw oraz te, gdzie ww. uprawnienia są zbyt szerokie.

W czasie wymiany poglądów nt. sprawozdania Wspólnego Organu Nadzorczego Europolu z pierwszej inspekcji wdrażania przez Europol programu śledzenia środków finansowych należących do terrorystów, Paul Breithbarth, przedstawiciel holenderskiego Nadzoru Ochrony Danych i członek Wspólnego Organu Nadzorczego Europolu przyznał, że Komisja Europejska przyjęła raport z inspekcji przy podzielonych opiniach członków wspólnego Organu Nadzorczego. Dodał, że raport został przedstawiony na kilka godzin przed przyjęciem, co nie pozwoliło na dogłębną analizę i wniesienie poprawek. Natomiast Rob Wainwright, dyrektor Europolu, przyznał, że masowy transfer informacji nt. transakcji finansowych trwa dalej. Zdaniem **Jana Phillipa Albrechta** (EFA, Niemcy), jak również innych posłów

¹ Przetwarzanie dokonywane w Internecie przy pomocy oprogramowania, dzielonych zasobów i

informacje te zupełnie zmieniają obraz sytuacji, gdyż dotąd posłowie byli informowani o kilku transferach, a nie o ciągłej wymianie informacji dot. obywateli UE.

W dniu 19 kwietnia 2011r. Komisja zajmowała się projektem opinii do Komunikatu Komisji Europejskiej do Rady i Parlamentu Europejskiego nt. potwierdzenie zasady swobodnego przepływu pracowników: prawa oraz główne zmiany. Zgodnie z danymi Eurostatu z 2008r. 11,3 milionów obywateli UE (2,3%) przebywa i pracuje w innym niż ojczysty kraju członkowskim UE. Mimo że liczba ta wzrosła od roku 2001 o 40% to pracownicy decydujący się na pracę w innym państwie członkowskim napotykać liczne problemy. W projekcie opinii autorstwa **Vilija Blinkevičiūtė** (S&D, Litwa) Komisja wzywa walki z dyskryminacją i wyzyskiem pracowników migrujących w UE, z uwagi na nieznaną języków i praw w przyjmującym państwie członkowskim. Komisja zwraca uwagę, że brakuje unijnych przepisów dotyczących sankcji w przypadku naruszeń praw pracowniczych. Komisja apeluje również o bardziej rygorystyczną kontrolę funkcjonowania agencji pośrednictwa pracy.

W dniu 19 kwietnia 2011r. dyrektor Europolu, **Rob Wainwright**, przedstawił sprawozdanie TE-SAT 2011 (*The EU terrorism situation and trend report 2011*)² w sprawie sytuacji i tendencji dotyczących terroryzmu. Ten doroczny raport powstał po raz pierwszy w następstwie ataków terrorystycznych 11 września 2011 r. Raporty opierają się na informacjach z państw członkowskich, jak również Chorwacji, Kolumbii, Islandii, Norwegii, Szwecji, Szwajcarii, Turcji i USA. Zgodnie z zaprezentowanymi danymi w 2010 r. odnotowano 249 zamachów terrorystycznych w dziewięciu państwach członkowskich, co oznacza spadek łącznej liczby zamachów o 20%. Większość ataków miała miejsce w Hiszpanii (90) i Francji (84), przy czym należy odnotować niemalże 50% spadek zamachów w Hiszpanii. Raport odnotowuje, że 160 ataków miało podłoże separatystyczne, natomiast 45 zamachów, które spowodowały 6 ofiar śmiertelnych było przeprowadzone przez radykalne formacje lewicowe. Trzy ataki były dziełem organizacji islamistycznych.

informacji znajdujących się na zewnętrznych serwerach.

² http://www.europol.europa.eu/publications/EU_Terrorism_Situation_and_Trend_Report_TE-SAT/TE-SAT2011.pdf

Rob Wainright stwierdził, że w ostatnich latach wzrosła ilość aresztowanych podejrzanych o działania terrorystyczne. Notuje się wzrost liczby podlegających do terroryzmu islamskiego.

W Europie zatrzymano 611 osób podejrzanych o przynależność do organizacji terrorystycznych, a najwięcej zatrzymań, bo aż 94 dokonano we Francji. Drugim krajem o największej liczbie zatrzymań była Hiszpania. 234 ataki zostały przeprowadzone w 11 państwach członkowskich. Kilkuset obywateli UE jest zaangażowanych w działania terrorystyczne po stronie Al-Kaidy, tym niemniej obywatele UE, którzy mogliby współpracować, są w orbicie zainteresowań tej organizacji, ze względu na ich wysoką wartość operacyjną. Innym zagrożeniem są ruchy anarchistyczne i związane ze skrajną prawicą. Wykorzystują one do swoich działań internet i sieci socjalne. Ponadto notuje się zwiększoną liczbę ataków ze strony tzw. obrońców praw zwierząt. Te ataki zaczęły się w 2008 r. w Wielkiej Brytanii i zostały rozszerzone na pozostałe państwa członkowskie. Działalność terrorystów jest finansowana z prania brudnych pieniędzy, THB, przemytu narkotyków. Wg Europolu zagrożenie terroryzmem w UE pozostaje wysokie, choć zmieniają się grupy terrorystyczne i metody działania.

Za największe zagrożenie należy uznać terroryzm islamski, gdyż w roku 2010 zatrzymano 179 osób związanych z terrorystycznymi organizacjami islamskimi, które planowały zamachy mające spowodować masowe straty. Warto podkreślić fakt, że liczba zatrzymanych wzrosła w stosunku do 2009 r. o 50%, a aż 47% zatrzymań jest związanych z planowanymi atakami na terenie UE. Ponadto wysoka liczba (46) pogróżek pod adresem instytucji unijnym ze strony organizacji islamistycznych jasno wskazuje, że UE może się stać obiektem ataku. Zgodnie z raportem duży wpływ na bezpieczeństwo UE mogą mieć obecne wydarzenia w Afryce Północnej i ich konsekwencje w postaci fali imigrantów, z którą mogą dotrzeć do UE zorganizowane komórki terrorystów. Ponadto zwiększony napływ imigrantów z Afryki Północnej może spowodować wzrost siły skrajnych ruchów prawicowych. Raport odnotowuje, że niektóre ruchy separatystyczne posługujące się terrorem opierają się na wymuszeniach. Na tym tle w roku 2010 zatrzymano we Francji 123, a w Hiszpanii 104 osoby, co oznacza wyraźny spadek w stosunku do roku 2009. Innym nowym

aspektem jest zauważalna współpraca między organizacjami terrorystycznymi z UE, takimi jak ETA z organizacjami spoza UE takimi jak FARC³.

Poseł **Diaz de Mera** (EPP, Hiszpania) podkreślił, że zagrożenie terroryzmem w UE pozostaje bardzo wysokie. Internet jest głównym narzędziem wykorzystywanym przez terrorystów. Hiszpania nadal jest głównym celem lewicowych ataków terrorystycznych, obok Francji i Włoch (ETA jest organizacją lewicową). Podkreślił ważną rolę TFTP i PNR.

Posłanka **Gomes** (S&D, Portugalia) zapytała o finansowanie terroryzmu przez off-shores oraz o bezpieczeństwo na lotniskach Półwyspu Iberyjskiego.

Poseł **Kirkhope** (ECR, Wielka Brytania) zapytał, czy interwencja państw członkowskich w Libii pod egidą NATO ma wpływ na zagrożenie terroryzmem w UE.

Poseł **Albrecht** (Zieloni, Niemcy) powiedział, że brakuje definicji terroryzmu (podobnego zdania była posłanka Sophie In 't Veld z ALDE, Holandii).

Poseł **Pirker** (EPP, Austria) zapytał o wartość skanerów bezpieczeństwa (skanerów ciała) oraz o współpracę międzynarodową ws. zwalczania terroryzmu – czy państwa członkowskie przekazują wystarczającą ilość danych, aby ta walka była skuteczna?

Poseł **Crocetta** (SD, Włochy) poparł posła Albrechta. Poruszył też kwestię związków zorganizowanych grup przestępczych z terroryzmem.

Poseł **Busuttil** (EPP, Malta) poruszył wpływ ruchów migracyjnych z Afryki Pn. na zwiększenie zagrożenia atakami terrorystycznymi. Spytał, co Europol zamierza zrobić w tej sprawie na Malcie

Poseł **Moraes** (S&D, Wielka Brytania) podkreślił, że należy unikać straszenia obywateli UE atakami i najpierw przeprowadzić dokładną ocenę zagrożenia.

³ Fuerzas Armadas Revolucionarias de Colombia – lewicowa partyzantka w Kolumbii, przez wiele

Posel **Tavares** (GUE, Portugalia) powiedzial, ze nalezy ostroznie uzywac narzedzi represji, gdyz czesto moga byc one nieproduktywne. Ponadto nalezy zawsze przestrzegac praw czlowieka. Dzialania antyterrorystyczne sa bardzo kosztowne, a srodki na nie przeznaczone moglyby byc przeznaczone na opieke zdrowotna lub szkolnictwo.

Posel **Mulder** (ALDE, Holandia) zapytal, czy europejskie ustawodawstwo ws. terroryzmu jest wystarczajace.

Pan **Rob Wainwright** odpowiedzial, ze Europol jest zaniepokojony sytuacja w Afryce Pn. Niestabilnosc polityczna zmniejsza zdolnosc sluzb policyjnych, co pozwala na rozwój dzialalnosc przestepczej. W tej chwili nie ma bezposrednich dowodow na to, ze organizacje terrorystyczne przerzucaja ludzi przez Morze Sroziemne do UE. Sa za to dowody na taka dzialalnosc zorganizowanych grup przestepczych. W sprawie definicji terroryzmu, pan Wainwright poinformowal, ze jest ona wynikiem konsensusu miedzy panstwami czlonkowskimi. Konieczna jest zintensyfikowana wspolpraca miedzy panstwami czlonkowskimi i Europolem na rzecz zwalczania terroryzmu. Nowe umowy PNR pozwolilyby zwiekszyc bezpieczenstwo w UE. Europol notuje coraz wieksze zagrozenie cyberatakiem i w zwiazku z tym rosna tez potrzeby sluzb policyjnych w tym zakresie.

5. Komisja Rozwoju

W dniu 5 kwietnia 2011r. gociem Komisji byl zalozyciel Microsoftu - Bill Gates, ktory opowiadal o dzialalnosci swojej fundacji, ktorej priorytetami sa podniesienie poziomu zdrowia, pomoc ubogim rolnikom w krajach rozwijajacych sie, jak rowniez polepszenie dostepu do edukacji dla ich dzieci. Jednym ze sposobow promowania zdrowia jest rozdawanie szczepionek przeciw wielu chorobom zakaznym, w tym HIV oraz zapobieganie zakazeniu tym wirusem podczas porodow. Wedlug Gatesa istnieje szansa na zmniejszenie umieralnosci dzieci (obecnie 8 milionow rocznie) o polowe w ciagu najblizszych 15 lat. Mowiac, ze Europa jest najwiekszym darczyncza pomocy

krajow uwaszana za organizacje terrorystyczna.

humanitarnej i rozwojowej na świecie, Gates stwierdził, że należy stosować takie metody pomocy krajom biednym, które przynoszą efekty. Do najmniej skutecznych zaliczył dotacje budżetowe dla krajów rozwijających. Mając na uwadze problemy ze sprawozdawczością i korupcją w tych krajach zaapelował o uwzględnienie w perspektywie budżetowej na lata 2014-2020 finansowania konkretnych projektów rozwojowych w krajach rozwijających się. Zaprezentował również multimedialny projekt "*Living Proof*" przedstawiający pozytywne owoce działalności charytatywnej w krajach trzeciego świata. Wiceprzewodnicząca Komisji **Corina Cretu** (Rumunia, S&D), mając na uwadze spełnienie Milenijnych Celów Rozwoju, zaapelowała o ściślejszą współpracę między publicznymi a prywatnymi darczyńcami oraz o przeznaczanie minimum 0,7% PKB na rozwój.

6. Komisja Rolnictwa i Rozwoju Wsi

Na posiedzeniu Komisji w dniu 11 kwietnia 2011r. komisarz ds. rolnictwa **Janez Potočnik** mówił o środowiskowych aspektach Wspólnej Polityki Rolnej. Zwrócił uwagę, że zgodnie z danym Programu Narodów Zjednoczonych ds. Rozwoju (UNDP) ludność świata w XX wieku zwiększyła się czterokrotnie, produkcja przemysłowa 40-krotnie, zużycie wody 9-krotnie, połowy 35-krotnie, zużycie paliw kopalnych 35-krotnie, a emisji dwutlenku węgla do atmosfery 17-krotnie. Mając na uwadze negatywny wpływ tych zmian na środowisko należy podjąć działania zmierzające do zmiany wzorców produkcji i konsumpcji. Komisarz podkreślił, że temu celowi mają służyć trzy priorytety jego mandatu: wydajność, różnorodność biologiczna i lepsze wdrażanie, które są szczególnie ważne w rolnictwie i leśnictwie, których areał obejmuje $\frac{3}{4}$ ogółu gruntów. Odnosząc się do reformy Wspólnej Polityki Rolnej, zwrócił uwagę na pozytywne skutki tej polityki od 1990r., ale podkreślił, że w jej ramach w przyszłości trzeba będzie uwzględnić redystrybucję płatności bezpośrednich, wzmocnienie konkurencyjności rolniczej i rozwój terenów wiejskich. Ponadto WPR będzie musiała uwzględniać takie wyzwania jak zmiany środowiskowe i cele klimatyczne postawione przez UE. Komisarz powiedział, że w ramach WPR należy raczej nagradzać ekologicznych rolników, niż karać tych, którzy nie spełniają wymagań ochrony środowiska. Mówiąc o reformie WPR z perspektywy ochrony środowiska stwierdził, że powinna ona się opierać na ujęciu aspektów proekologicznych (*greening*) w systemie dopłat bezpośrednich poprzez uzależnienie

wypłaty części kwoty od działań ekologicznych, wzmocnieniu rozwoju obszarów wiejskich poprzez wsparcie celów i priorytetów strategii Europa 2020 oraz promowaniu wymogów dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska (GAEC). Komisarz zwrócił uwagę, że ujęcie aspektów proekologicznych, czyli tzw. "zazielenienie" pierwszego filara, czyli wprowadzenie zestawu minimalnych wymogów środowiskowych dla wszystkich rolników jest szczególnie istotne w związku z szerokim zasięgiem terytorialnym dopłat jak również z potrzebą ochrony różnorodności biologicznej. Mając to na uwadze w marcu ubiegłego roku szefowie państw UE zobowiązali się zatrzymać do roku 2020 degradację ekosystemów w Europie poprzez pełne wdrożenie sieci Natura 2000. W tym kontekście szczególnie ważna jest współpraca rolników, jako grupy działającej na zewnątrz obszarów chronionych. Potočnik poinformował, że obecnie rozważa z komisarzem Ciołosem ujęcie w aspektach ekologicznych dopłat bezpośrednich takich rozwiązań jak: stałe pastwiska, odlogowanie gruntów, czy różnicowanie zbiorów. W trakcie debaty posłowie **Marit Paulsen** (EPP, Szwecja) i **Giovanni La Via** (EPP, Włochy) zwracali uwagę na konieczność zatrzymania migracji ze wsi do miast oraz na większy nadzór nad produktami importowanymi tak, aby w większym stopniu spełniały wymogi ekologiczne oraz konieczność zachowania, co najmniej takich samych środków finansowych w kolejnej Wieloletnich Ramach Finansowych.

Na posiedzeniu Komisji w dniu 12 kwietnia 2011r. komisarz ds. zdrowia i polityki konsumenckiej, **John Dalli**, przedstawił program prac na rok 2012. Zgodnie z nim Komisja planuje wprowadzić do końca przyszłego roku nowe przepisy dot. zdrowia zwierząt, które będą się skupiać na profilaktyce chorób oraz na większej współpracy organizacji hodowców i władz weterynaryjnych. Przewidują one również działania zmierzające do poprawienia skuteczności inspekcji łańcucha żywnościowego, jak również bardziej zharmonizowane kontrole zwierząt importowanych. W ten sposób państwa członkowskie UE będą mogły bardziej elastycznie reagować na pojawiające się nowe choroby zwierząt.

Postępująca globalizacja i zmiany klimatyczne sprzyjają pojawianiu się gatunków inwazyjnych, które zagrażają ekosystemom państw członkowskich UE. W związku z

tym Komisja przewiduje przegląd prawa dot. nasion i roślin, a następnie przyjęcie w roku 2012 nowego prawa. Również w tym przypadku działania mają skupić się na profilaktyce, jak również na zmniejszeniu obciążeń administracyjnych.

Komisarz zapowiedział opublikowanie w tym roku raportu nt. zasad transportu zwierząt, ale jego skutkiem nie będą nowe przepisy, lecz lepsze stosowanie obecnych zasad.

Odnosząc się do pytań o stan dostosowania do nowych przepisów dot. nowych klatek dla kur niosek w państwach członkowskich (**Britta Reimers** - Niemcy, ALDE) Dalli poinformował, że podczas ostatniej Rady ds. Rolnictwa prosił państwa członkowskie o dane na ten temat, ale jak dotąd 8 państw ich nie dostarczyło. Stwierdził, że ci producenci, którzy zainwestowali w dobrostan zwierząt nie mogą na tym tracić, nie odpowiedział jednak, czy Komisja przewiduje sankcje dla producentów, którzy nie dostosowali klatek dla kur niosek. Komisarz Dalli stwierdził, że obecnie Komisja stara się opracować plan alternatywny, gdyż np. w Polsce ok. 80% producentów nie spełnia obecnie wymagań dyrektywy.

Zgodnie z dyrektywą z 1999r. ustalającą minimalne wymagania dla kur niosek⁴, klatki nowego typu muszą m.in mieć nie mniej niż 35 cm wysokości i posiadać grzędę. Zakaz stosowania starych klatek wchodzi w życie 1 stycznia 2012. Polski resort rolnictwa ocenia, że ponad połowa polskich producentów nie wymieniła dotąd klatek, gdyż stanowi to dla nich obciążenie finansowe. Polska wystąpiła w 2010r. o przedłużenie terminu wprowadzenia zakazu do 2016r., ale wniosek został odrzucony przez Komisję Europejską.

W czasie debaty **Albert Dess** (EPP, Niemcy) zaapelował o ostrzejsze przestrzeganie europejskich przepisów o ochronie roślin w przypadku importu. Obecnie dochodzi do sytuacji, że na mocy przepisów WTO można sprowadzać rośliny niespełniające surowych europejskich norm.

⁴ <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:1999:203:0053:0057:EN:PDF>

Na posiedzeniu Komisji węgierski minister rolnictwa, **Sándor Fazekas**, przedstawił konkluzje węgierskiej Prezydencji nt. Wspólnej Polityki Rolnej poparte w czasie Rady ds. Rolnictwa i Rybołówstwa przez 19 państw członkowskich UE⁵. Główne priorytety przyszłej WPR to produkcja żywności, wzięcie pod uwagę nowych wyzwań środowiskowych i klimatycznych w produkcji rolniczej oraz zrównoważony rozwój terenów wiejskich. Prezydencja uznaje, że WPR powinna pozostać polityką UE i mieć odpowiednie środki określone przez Radę Europejską. Prezydencja zwraca uwagę, że trwa intensywne dyskusja nt. równiejszej redystrybucji płatności bezpośrednich, szczególnie w odniesieniu do "nowych" państw członkowskich, której wynikiem powinno być równiejsze dystrybucja dopłat bezpośrednich między państwami członkowskimi. Prezydencja uznaje, że dwa filary WPR powinny zostać zachowane, a ewentualne uproszczenie powinno się odbyć z uwzględnieniem sugestii państw członkowskich. Prezydencja uznaje, że zrównoważone i konkurencyjne rolnictwo może się przyczynić do powodzenia Strategii Europa 2020. Ponadto podkreśla wagę większego uwzględniania w przyszłej WPR aspektów proekologicznych.

7. Komisja Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności

Na posiedzeniu Komisji w dniu 11 kwietnia 2011r. przedstawicielka Komisji Europejskiej przedstawiła sprawozdanie Komisji dot. Strategii tematycznej ws. zapobiegania powstawaniu odpadów i ich recyklingu. Obecnie według danych Eurostatu za ostatnie lata średnie gospodarstwo domowe w UE wytwarza ok. 500 kg odpadów rocznie, przy czym w poszczególnych przypadkach wartości te wahają się od 300 (w Polsce) do 800 kg. Zgodnie z danymi Komisji Europejskiej po okresie kryzysu mamy do czynienia ze wzrostem produkcji odpadów, ale jest on mniejszy niż wzrost PKB. Polityka UE w zakresie gospodarki odpadami opiera się na przyjętej w 2005r. strategii zgodnie, z którą UE ma stać się społeczeństwem powszechnie stosującym recykling. W 2008 r. Komisja zaproponowała dyrektywę ramową ws. odpadów, której jednym z ważnych elementów jest nacisk na zapobieganie powstawaniu odpadów. Zdaniem Komisji Europejskiej należy w pełni wdrożyć

⁵ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/agricult/120009.pdf

dyrektywę ramową ws. odpadów i rozporządzenie ws. przemieszczania się odpadów, a szczególnie nacisk powinien zostać położony na koordynację inspekcji krajowych na szczeblu UE. Komisja jest zdania, że gospodarka odpadami może wspierać rynek surowców wtórnych niektóre cele strategii Europa2020. Poseł **Danuta Huebner** (EPP, Polska) stwierdziła, że mimo uchwalenia przepisów ws. gospodarki odpadami, państwa członkowskie nie egzekwują ich i nie rozumieją, że recykling może być rentowny i napędzać rozwój gospodarczy. Innym problemem jest niekontrolowany przepływ odpadów między państwami, który wymyka się spod kontroli społeczeństw. **Karl-Heinz Florenz** (EPP, Niemcy) przywołał w tym kontekście przykład problemu z utylizacją odpadów w Neapolu.

Na posiedzeniu Komisji w dniu 11 kwietnia 2011r. Komisarz ds. środowiska **Günther Oettinger** poinformował, że zgodnie z konkluzjami Rady Transport, Telekomunikacja i Energia z lutego br. głównymi priorytetami UE są: zrealizowanie celów pakietu klimatycznego, a w szczególności zwiększenia efektywności energetycznej o 20% do roku 2020, tworzenie wspólnego zintegrowanego rynku energii, promocja inwestycji w czyste technologie, wzmocnienie międzynarodowej roli UE w sprawach energetycznych, rozwój długoterminowej wizji energetycznej i harmonogramu działań do 2050r.

W czasie spotkania Komisarz skoncentrował się na stanowisku Komisji w kwestiach bezpieczeństwa w eksploatacji podmorskich złóż ropy naftowej i gazu ziemnego (*offshore*), testów bezpieczeństwa w europejskich elektrowniach jądrowych oraz wydajności energetycznej będącej jednym z celów Strategii Europa 2020.

Jeśli chodzi o bezpieczeństwo w eksploatacji złóż podmorskich Komisarz poinformował, że Komisja Europejska rozpoczęła konsultacje publiczne oraz rozmowy z przedstawicielami sektora, podczas których przedsiębiorstwa obiecały przedstawić program przyszłych działań. Komisarz przyznał, że obecnie istnieją luki

prawne, gdyż jest tylko dyrektywa ws. odpowiedzialności za środowisko⁶, jak również rezolucja PE z 7 października 2010r. w sprawie działań UE związanych z poszukiwaniem i wydobywaniem ropy naftowej w Europie przyjęta w następstwie katastrofy ekologicznej platformy *Deepwater Horizon* w Zatoce Meksykańskiej. Komisja widzi potrzebę dalszej regulacji procedury wydawania pozwoleń, kontroli ze strony organów publicznych, oraz stworzenie centralnego ośrodka reagowania na katastrofy na poziomie UE i dlatego przed latem zamierza przedłożyć propozycje legislacyjną. Dlatego, należy promować najlepsze praktyki brytyjskie i norweskie, a w kontekście wydarzeń w Afryce Północnej, u której brzegów znajduje się około 100 platform wydobywczych, europejskie przedsiębiorstwa powinny "eksportować" je również zagranicę. Mówiąc o bezpieczeństwie nuklearnym Komisarz odniósł się do wspólnych ram działań, które mają zapewnić bezpieczeństwo elektrowni nuklearnych w Europie. Podstawowym działaniem ma być przeprowadzenie testów wytrzymałości (*stress-tests*) nie tylko w 143 wszystkich elektrowniach atomowych państw członkowskich UE, lecz we wszystkich 195 elektrowniach atomowych w Europie, co będzie wymagało współpracy z Ukrainą, Rosją, Szwajcarią i Armenią. Komisarz podkreślił też, że konieczna jest współpraca z takimi krajami jak Turcja czy Białoruś, które chcą budować elektrownie atomowe. Kryteria testów mają być przedstawione przez Komisję Europejską w maju br.

Mówiąc o zwiększeniu do 20% efektywności energetycznej zwrócił uwagę na wzorcową rolę obiektów sektora użyteczności publicznej takich jak m.in: szkoły, uniwersytety, szpitale, ratusze, koszary, które stanowią w sumie 12% całkowitej powierzchni budynków w UE. Komisja Europejska zgodnie z planem na rzecz efektywności energetycznej z 2011 r. będzie dążyć, aby organy publiczne doprowadzały corocznie 3% powierzchni swoich budynków do zgodności ze standardami efektywności energetycznej. Komisarz odpowiadając na pytania posłów dot. ewentualnej ucieczki niektórych branż przemysłowych (cement, aluminium) poza UE, stwierdził, że nie należy dopuścić, aby znaczące przedsiębiorstwa przenosiły produkcję poza granice UE ze względu na wysokie, wspólnotowe wymagania środowiskowe.

⁶ Dyrektywa 2004/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie odpowiedzialności za środowisko w odniesieniu do zapobiegania i zaradzania szkodom wyrządzonym środowisku naturalnemu

Komisja w dniu 12 kwietnia 2011r. przyjęła z poprawkami propozycje Komisji Europejskiej w sprawie wniosku zmieniającego dyrektywę 2001/18/WE w zakresie umożliwienia państwom członkowskim ograniczenia lub zakazania uprawy organizmów zmodyfikowanych genetycznie na swoim terytorium. **Corinne Lepage** (ALDE, Francja) stwierdziła, że to głosowanie jest czytelnym sygnałem Parlamentu dla Rady i Komisji, że chociaż system autoryzacji GMO na poziomie unijnym powinien zostać utrzymany, to państwa członkowskie powinny mieć prawo zakazywać lub ograniczać uprawy GMO z powodu wpływu na środowisko, takich jak np. opór na pestycydy, inwazyjność gatunków, czy potrzeba utrzymania różnorodności biologicznej.

Na posiedzeniu w dniu 19 kwietnia 2011r. Komisja zajmowała się sprawozdania **Renate Sommer** (EPP, Niemcy) projektem rezolucji PE ws. przekazywania konsumentom informacji na temat żywności⁷. Zgodnie z projektem etykiety powinny zawierać podstawowe informacje o produkcie takie jak: nazwa produktu, skład, data ważności, wartość odżywcza. Posłowie wnoszą o dodanie informacji nt. daty pierwszego zamrożenia w przypadku mięsa, które nie zostało poddane obróbce, drobiu oraz ryb. Ponadto wnoszą, aby informacje nt. ilości tłuszczu nasyconych, węglowodanów, cukrów, białek i soli w 100g/100ml produktu były podawane na drugiej stronie opakowania w formie tabelki. Informacje powinny być czytelne, a minimalny rozmiar czcionki to 1,2 mm. Ponadto postulują opcjonalne podawanie informacji nt. tłuszczu trans. Ponadto posłowie proponują, aby w przypadku mięsa, drobiu, mleka i innych produktów jednoskładnikowych na etykiecie podawano państwo lub miejsce pochodzenia. W przypadku mięsa wnoszą o podawanie miejsca urodzenia, hodowli i uboju zwierzęcia, a nawet zaznaczenie czy podczas uboju zwierzę było ogłuszane. Etykiety nie powinny być mylące; etykieta żywności zawierającej aspartam powinna przykładowo zawierać informację: „zawiera źródło fenyloalaniny - aspartam; może być nieodpowiednia dla kobiet w ciąży”. W podawania zawartości mają być zwolnione m.in alkohole, żywność do natychmiastowego spożycia. Po przyjęciu rezolucji przez Parlament przedsiębiorstwa będą miały łącznie pięć lat na dostosowanie się do nowych przepisów.

⁷ http://www.europarl.europa.eu/meetdocs/2009_2014/documents/envi/pr/858/858760/858760pl.pdf

8. Komisja Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów

Mając na celu złagodzenie skutków kryzysu Komisja Europejska Komisja już w 2010r. przedstawiła Komunikat **"W kierunku Aktu o jednolitym rynku"** obejmujący 50 propozycji ukierunkowanych na zapewnienie przedsiębiorstwom UE dalszego funkcjonowania na coraz bardziej konkurencyjnym globalnym rynku. W wyniku trwających 4 miesiące konsultacji społecznych i po rozpatrzeniu rezolucji Parlamentu Europejskiego, opinii Rady UE, Komitetu Regionów oraz Komitetu Społeczno-Ekonomicznego Komisja Europejska przedstawiła w dniu 13 kwietnia 2011r projekt 12 priorytetowych działań na rzecz reform rynku wewnętrznego, który powinien zostać przyjęty przez Parlament i Radę UE do końca 2012r. w dwudziestą rocznicę stworzenia wspólnego rynku.

Na posiedzeniu komisji w dniu 13 kwietnia 2011r. komisarz ds. rynku wewnętrznego i usług, Michel Barnier, przedstawił działania ujęte w **"Akcje o jednolitym rynku"**.

Działania te zostały opisane w sprawozdaniu dostępnym na stronie Senatu pod adresem: <http://www.senat.gov.pl/k7/ue/inne/2011/028.pdf>

W trakcie debaty posłowie **Sandra Kalniete** (EPP Litwa) i **Louis Grech** (S&D, Malta) wyrażali obawy, czy Komisja będzie w stanie nadzorować wdrażanie Wspólnego Rynku. Odpowiadając na pytanie **Heine Rühle** (Zieloni, Niemcy) nt. wydajności energetycznej Komisarz odpowiedział, że ekologiczne podejście to nie tylko slogan, ale zobowiązanie, a 12 działań zostanie uzupełnione innymi środkami mającymi na celu stymulowanie bardziej ekologicznego rozwoju Europy. **Jurgen Creutzmann** (ALDE, Niemcy) zaapelował do Komisarza o nie nakładanie na małe i średnie firmy dodatkowych obciążeń i dalsze ułatwianie ich dostępu do kapitału; w odpowiedzi Komisarz zasugerował koncepcję unijnego grantu dla MŚP.

9. Komisja Ekonomiczna i Spraw Monetarnych

Na posiedzeniu w dniu 13 kwietnia 2011r. Komisja przegłosowała poprawki do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 97/9/WE w sprawie systemów rekompensat dla inwestorów. Komisja uznała, że prywatni inwestorzy powinni być lepiej chronieni przed nieuczciwymi i bankrutującymi firmami inwestycyjnymi. Komisja Europejska proponowała, aby minimalna kwota odszkodowania wynosiła 50tys.€, a czas osiągnięcia poziomu finansowania funduszy, z których będą wypłacane rekompensaty 10 lat, natomiast Komisja w sprawozdaniu **Olle Schmidta** (ALDE, Szwecja) podwyższyła tę kwotę, nie zmieniając od 1997r., do 100 tys. € , a czas osiągnięcia finansowania zmniejszyła do 5 lat. Ponadto dokument przyjęty przez Komisję pozwala na dochodzenia odszkodowań w przypadkach, gdy w sądzie udowodniono „złe doradztwo” firm inwestycyjnych.

Na posiedzeniu w dniu 20 kwietnia 2011r. Komisja przegłosowała pakiet sześciu ustaw zarządzania gospodarczego w UE. Na tzw. „sześciopak” składają się cztery inicjatywy mające na celu wzmocnienie Paktu Stabilności i Rozwoju i nadzoru nad budżetami państw UE oraz dwa kolejne określające zasady monitorowania i kontrolowania różnic makro-ekonomicznych pomiędzy krajami Unii⁸. Działania te zostały opisane w sprawozdaniu dostępnym na stronie Senatu RP pod adresem:

<http://www.senat.gov.pl/k7/ue/inne/2010/067.pdf>

Pakiet ma zapewnić szybszą identyfikację problemów gospodarczych, jak również skuteczniejszy nadzór na budżetami państw członkowskich UE tak, aby nie powtórzył się obecny kryzys finansowy. Przewiduje również większą integrację państw członkowskich na poziomie makroekonomicznym i polityki fiskalnej poprzez wzmocnienie roli Komisji Europejskiej, zwiększenie przejrzystości procesu decyzyjnego oraz ograniczenie pola interpretacji przepisów przez państwa członkowskie. Pakiet wzmocnia Semestr Europejski w ramach, którego państwa członkowskie mają konsultować swoje budżety z innymi państwami członkowskimi i instytucjami unijnymi i jest kolejnym krokiem w kierunku integracji fiskalnej.

⁸ http://ec.europa.eu/economy_finance/articles/eu_economic_situation/2010-09-eu_economic_governance_proposals_en.htm#

Do pakietu złożono ponad 2 tys. poprawek, a oś podziału przebiegała między EPP, ALDE, ECR z jednej strony a socjalistami i zielonymi z drugiej, którzy chcieli przełożyć głosowanie o kilka miesięcy.

Zdaniem **Vicky Ford** (ECR, Wielka Brytania) nadmierny deficyt i zadłużenie szybko doprowadzają do poważnych kłopotów, gdyż dany kraj nie może spłacać swoich zobowiązań, a koszt ich obsługi ciągle rośnie. Jest to niebezpieczne dla krajów strefy euro, które są związane wspólnym poziomem stop procentowych i nie mogą w celu poprawienia konkurencyjności zdewaluować swojej waluty.

Corien Wortmann-Kool (EPP, Holandia) stwierdziła, że jedną z przyczyn kryzysu budżetowego na peryferiach UE było złamanie przez Francję i Niemcy w 2003 r. przepisów budżetowych. Po tym jak duże państwa UE nie przestrzegały zasad, trudno było dyscyplinować inne. Uważa ona, że zadłużenie jest kamieniem u szyi społeczeństw państw UE, które powinny zaakceptować reformy, aby nie obciążać przyszłych pokoleń.

Sylvie Goulard (ALDE, Francja) twierdziła, że nie chodzi o karanie państw UE, tylko o przestrzeganie pewnych zasad. **Vicky Ford** (ECR, Wielka Brytania) stwierdziła, że państwa będą karane za brak działań naprawczych, a nie za kłopoty budżetowe. **Udo Bullman** (S&D, Niemcy) twierdził, że pakiet jest niesprawiedliwy, nieefektywny i nie przysłuży się modernizacji gospodarki.

Przyjmując pakiet legislacyjny w sprawie zarządzania gospodarczego Parlament po raz pierwszy, dzięki nowym uprawnieniom wynikającym z Traktatu Lizbońskiego będzie współdecydował z Radą w kwestii makroekonomicznej.

10. Komisja Spraw Prawnych

Na posiedzeniu w dniu 12 kwietnia 2011r. Komisja dyskutowała nad ujawnianiem aktywów dłużników i ich zamrażaniem w sprawach transgranicznych. W projekcie

sprawozdania autorstwa **Arlene McCarthy** (S&D, Wielka Brytania)⁹ apeluje ona do Komisji Europejskiej o przedłożenie propozycji legislacyjnej mającej na celu lepszą ochronę przedsiębiorstw przed nieuczciwymi partnerami, którzy ukrywają swoje aktywa, bądź nie wywiązują się z umów. W sprawozdaniu Komisja postuluje ustanowienie skutecznych środków prawnych, które pozwolą na szybkie zamrożenie aktywów nieuczciwych dłużników. Chodzi o:

- europejski nakaz zabezpieczenia majątku (ENZM) oraz
- europejski nakaz ujawnienia informacji o majątku (ENIM).

Zgodnie z propozycją nowe przepisy powinny określać, jakie sądy krajowe są uprawnione do wydawania nakazów, które powinny być dostępne na wielojęzycznym standardowym formularzu. Komisja proponuje, aby istniała możliwość ich składania za pomocą portalu e-sprawiedliwość¹⁰.

11. Wspólne Posiedzenie Parlamentarne posłów PE, deputowanych parlamentów narodowych państw UE i bałkańskich parlamentarzystów w sprawie przyszłości Zachodnich Bałkanów

W dniach 13 – 14 kwietnia br. odbyło się posiedzenie Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego posłów PE, deputowanych parlamentów narodowych państw UE i parlamentarzystów z krajów bałkańskich pod przewodnictwem **Jerzego Buzka**, poświęcone przyszłości Zachodnich Bałkanów, w szczególności ich przygotowaniom do członkostwa w UE. Przewodniczący PE podkreślił, że mimo postępów w relacjach z UE, kraje tego regionu muszą sprostać jeszcze takim wyzwaniom jak: zreformowanie systemu sprawiedliwości, zwalczanie przestępczości i korupcji, osiągnięcie regionalnego pojednania oraz współpraca z Trybunałem Haskim.

W spotkaniu udział wzięli Przewodniczący KE **Jose M. Barroso** oraz premier Węgier **Viktor Orbán**. Szef KE stwierdził, że zjednoczenie Europy nie będzie pełne bez Bałkanów Zachodnich, a przyszłość tych krajów zależy od nich samych. Premier Węgier z kolei zaznaczył, że jeśli UE nie wykorzysta szansy na zintegrowanie się z tym regionem, to zrobią to inne kraje.

⁹ http://www.europarl.europa.eu/meetdocs/2009_2014/documents/juri/pr/840/840777/840777pl.pdf

Przewodniczący parlamentu chorwackiego **Luka Bebić** oświadczył, że współpraca regionalna pozostanie jednym z priorytetów polityki zagranicznej Chorwacji i wyraził nadzieję na zakończenie negocjacji akcesyjnych z UE do końca czerwca tego roku.

Posłowie PE podkreślali, że integracja będzie możliwa jedynie, jeśli kraje bałkańskie będą przestrzegały unijnych wartości. Posłowie wskazywali na problemy poszczególnych krajów – kryzys polityczny w Bośni i Hercegowinie, nieuznanie niepodległości Kosowa przez część krajów, co blokuje nawiązanie przez UE oficjalnych relacji z tym krajem, a także konflikt o nazwę Macedonii.

Przewodnicząca serbskiego oddziału Helsińskiego Komitetu Praw Człowieka **Sonja Biserko** oznajmiła, że na Bałkanach napięcia etniczne nadal stanowią problem, a odbudowa państw i transformacja gospodarcza przebiegają zbyt wolno. Jej zdaniem kraje Zachodnich Bałkanów nie wykorzystują swego potencjału, a winą za tę sytuację obarczyła skorumpowane lokalne elity władzy, którym brakuje politycznej woli do przeprowadzenia reform. Przewodnicząca zaapelowała do UE o wypracowanie nowego stanowiska wobec regionu.

Opracowali:

Wojciech Kuźma

Dr Magdalena Skulimowska¹¹

¹⁰ <https://e-justice.europa.eu/home.do?action=home&plang=pl&suffix=17>

¹¹ Na podstawie debat w PE, informacji prasowych PE i KE i innych źródeł.